

‘VAN GOGH’ ES DESPULLA A L’ESCENARI DEL TEATRE GAUDÍ

DEL 16 DE SETEMBRE AL 14 DE NOVEMBRE

La companyia **Versus Teatre** estrena ‘**Van Gogh**’ al **Teatre Gaudí de Barcelona** el pròxim 16 de setembre, una obra que s’inspira en la correspondència del pintor neerlandès amb el seu germà Theo, amb el qual mantenia una relació difícil, però íntima. Sota la direcció de **Maria Clausó** i **Ever Blanchet** (autor del text), l’actor sabadellenc, **Jaume García Arija**, es posa a la pell del personatge, obrint un monòleg que es converteix, per la seva cruesa i proximitat, en un diàleg amb l’espectador. Les cavil·lacions del pintor van acompanyades d’un escenari dinàmic, gràcies al videoart de **Nito Cilintano**, que reproduceix el seu imaginari plàstic. L’obra es representarà fins al 14 de novembre.

L’acció de l’obra es desenvolupa, en les primeres escenes, en el moment en què el pintor té vint-i-set anys i evoluciona fins a tot just unes hores abans de la seva mort. En aquest transcurs veurem algunes de les seves etapes artístiques més remarcables, així com un desplegament de la seva teoria del color i d’opinions sobre la pintura dels seus coetanis de més renom. **García Arija**, però, encarna també la part més humana del pintor, la lucidesa emocional i els episodis de “bogeria” d’una persona militant fins a les últimes conseqüències amb la seva obra. Veurem doncs una mostra intensa de les principals preocupacions i obsessions del pintor: l’amor no correspost, la solitud, la decadència social, la pobresa, la falta de complicitat del seu germà, la mort i la distància amb una societat a la qual sembla no pertànyer.

Garcia Arija explica, després de mesos d'assaig i familiarització amb el personatge, que entregar-se a la recreació d'aquestes cartes "suposa un repte diari a tots nivells, mental, físic i emocional. Interpretar aquest muntatge és un acte de sinceritat i d'amor, una expressió apassionada dels desitjos, les inquietuds, les pors, les virtuts i les febleses del geni i artista que era Vincent Van Gogh. De vegades és un rebel, d'altres un devot... però sempre, sempre, i per sobre de tot, és humà". Tot això en la sala petita del Gaudí, que segons expliquen els directors de l'obra "és un espai idoni per a la immersió".

“UNA DOCTRINA ELEMENTAL PER SOBREVUIRE COM A CREADOR”

L'obra acaba esdevenint un manifest sobre l'artista compromès amb una visió, malgrat que hagi d'encarar tota mena de dificultats i penúries. Els directors de l'obra, **Blanchet i Clausó**, afirmen que l'actitud de l'artista encarna "l'austeritat, la certesa de l'obra plàstica que està construint, la capacitat de treball, la reflexió estètica i l'honestedat" i que conformen "una doctrina elemental per sobreviure com a creador". Conclouen amb un cert pessimisme que no creuen "que hi hagi en la nostra societat opulenta, una reserva moral suficient per a emular una personalitat com la seva". Blanchet explica del text, que ja va representar-se a l'escenari del Grec de l'any 2002: "la mirada social del Van Gogh ens queia més lluny, vivíem un moment en el qual creïem que el creixement econòmic no tindria sostre. Ara que ja fa temps hem aterrat a la realitat, les seves reivindicacions són més vigents que mai". L'obra, doncs, interpel·la a qualsevol creador, del món artístic o no, que hagi hagut de lluitar per defensar una idea, encara que el context no li fos favorable.

VIURE PER REVOLUCIONAR LA PINTURA

Vincent Willem van Gogh (Zundert, 30 de març del 1853 – Auvers-sur-Oise, 29 de juliol del 1890) fou un pintor postimpressionista neerlandès, autor d'uns 900 quadres i uns 1.600 dibuixos. A més, deixà 800 cartes, 650 d'aquestes adreçades al seu germà petit, Theo van Gogh. La figura central en la vida de Van Gogh fou aquest germà, que contínuament i desinteressada li donà suport financer. La gran amistat que tota la vida els uní es troba documentada en les nombroses cartes que s'intercanviaren a partir de l'agost del 1872. Van Gogh fou un pioner de l'expressionisme. Malgrat la qualitat de l'obra, calgué esperar a la seva mort perquè els mèrits li fossin reconeguts i es convertís en una gran figura de la pintura. Tingué una gran influència en l'art del segle xx, especialment entre els fauvistas i els expressionistes alemanys.

FITXA DE L'OBRA

Text original | Ever Blanchet (basat en les cartes a Theo)

Traducció | Josep Maria Vidal

Direcció | Maria Clausó i Ever Blanchet

Autor | Ever Blanchet

Idioma | Català (també disponible en castellà per a gires).

Interpretació | Jaume García Arija

Videoart | Nito Cilintano

Espai i caracterització | Martina Buroni

Vestuari | Rafató Teatre

Producció | Companyia Versus Teatre

Estrena | Teatre Gaudí Barcelona

Disseny d'il·luminació | Blai Blanchet

Tècnic d'il·luminació | Ignasi Peralta.

Producció | Versus Teatre S.L.